

NILS BERG

Seurustelutavat

KÄYTTÄYTYMISOHJEITA
NUORISOLLE

1944

KUSTANNUSLIIKE LINNA

NILS BERG

SEURUSTELUTAVAT

KÄYTTÄYTYMISOHJEITA
NUORISOLLE

KUSTANNUSLIIKE LINNA

NILSBERG

SEURUSTELUTAVAT

KAYTÄÄTÄISOHJEITA

Turku
Kirjapaino Polytypos
1944

KUSTANNUSLIKE TIINA

ALKULAUSE.

»Ihminen on sitä, mitä hän syö» on kovin materialistinen sanonta. Sitä ei tarvitsisi kylläkään tässä yhteydessä toistaa, ellei siihen olisi sopiva lisätä sulku-merkeissä: mitä myös muut hänelle »syöttävät». Tällä taas on tarkoitus ilmituoda n.s. henkinen »ruoka». Vaikka ihmisessä saattaa olla itsessään esimerkiksi nöyryyttä, tai hienotunteisuutta riittävä panos, voivat ulkoapäin saadut vaikutteet syvämuokata hänen ominaisuuksiaan ja henkistä olemustaan suuresti. Se on sitäkin valitettavampaa, kun se tapahtuu huonoon suuntaan. Tällainen kielteinen suunta on vailla jo arkielämässäkin tarvittavia avuja. Kun tässä ei ole tarkoituksena valmentaa lukijaa hienoihin hovitapoihin, eikä muokata hänen sieluelämäänsä orjallisten hienousten kaavamaiseen noudattamiseen, tulevat jokapäiväisessä elämässä tarvittavat esiintymistavat esille arkipäiväisessä asussa jotka eivät tähtää teatraalisuuteen, vaan antavat mieluummin alkusysäyksen yksilölliselle minälle olla siellä sillä tavalla, tuolla tuolla tavalla j.n.e.

Jokaisella yksilöllä ovat omat perustapansa. Mitään ulkoläksyjä ei myöskään voida ajatella, sillä silloin tulisi esiintymisestä teatterimainen kohtaus, teeskenneltyine eleineen.

Vaativattomuus on paras »koristus». Mutta sitäkin voidaan liioitella ja tällöin on tultu ojasta allikkoon. Eikä tässä yhteydessä myöskään olisi tarpeellista toistaa lausetta: »moni on kakku päältä kaunis» j.n.e., mutta kun sillä on sopivaisuutta käytöksestäkin puheenollen, tulkoon sekin toistetuksi.

Arv. lukijan on aloitettava harrastelemaan itseskritiikkiä ja sen mukaisesti panna painoa yksinkertaiselle ja kohteliaalle esiintymiselle niin suuressa kuin pienessäkin seurapiirissä.

TERVEHTIMINEN.

On tapana tervehtiä kaikkia, jotka voi sanoa tuntevansa. Ei ole epäkohteliasta tervehtiä vastaan tulevaa nokipoikaa vaikka itse ehkä olisikin arvoisa liikkeenjohtaja. Tuo nokipoika ei kenties rohkene itse tehdä aloitetta, ja siinä tapauksessa tehkөөn sen herra johtaja. Sanotaan: paras tapa päästä vihollisistaan on tehdä hänet ystäväksensä. Jättämällä tervehdykseen vastaamatta, on mahdollisuus saada hänestä vihollinen. Ei ole tarpeellista harjoitella mi-

tään hoviniiauksia tai kumarruksia. Naishenkilö tervehtii taivuttamalla päätään. Halutessaan olla erikoisen kohtelias, hän voi hiukan taivuttaa yläruumistaan. Nuorempi nainen tervehtii aina ensimmäiseksi vanhempaa tai myös naista, joka on ehkä korkeammalla yhteiskunnallisella asteella.

Naisen velvollisuus *ei* ole ensin tervehtiä miestä. Mutta jos mies *ei* syystä tai toisesta huomaa ensinkään naista, voi tämä lausua ensiksi tervehdyksen. Tällöin ollaan tietysti jo läheisiä tuttavina.

Naisen *ei* välttämättä tarvitse nousta seisomaan, kun häntä tervehditään, paitsi milloin on esittelytilaisuus kysymyksessä.

Mieshenkilö tervehtii — *ei* pokkuroimalla — vaan yksinkertaisen kohteliaasti. Hänen hattunsa kohoo kohteliaasti muutaman askeleen päässä vastaan tulijasta. Aivan tutuille miehille *ei* ole tarvis nostaa hattuaan. Iloinen nyökähdyskin riittää. Mies nostaa hattuaan yhtäaikaaisesti, kun hän pysähtyy puuristamaan kättä. Puistojen penkeillä istuessaan voi mies tervehtiä ohimenijää nousematta seisomaan. Samoin tekee hän istuessaan raitiovaunussa, junassa tai autossa. Kun mies tervehtii naista, on hänen aina otettava pois käsineensä, jota naisen *ei* ole tarpeen tehdä. Mieluimmin voi nainen ojentaa ensiksi kätensä. Jos miestä tervehditään kädestä hänen is-

tuessaan, nousee hän aina seisomaan. Kun miehen seuralaiset tervehtivät, nostaa myös vieraskin hattuaan tai sisällä ollessa nyökkää päätään. Älä säästä pikku hymyä tavatessasi tuttavän. Hyvälle ystävälle saatetaan naurahtaakin, sillä hänenkin mieleensä muistuu joku aikaisempi iloinen kohtaaminen. Siis: hymyile, se ei maksa mitään, äläkä murjota.

TUTUSTUMINEN.

Kun tutustuminen tapahtuu miesten kesken, on asia sangen yksinkertainen. Jo muutaman sanan perästä häviää pingottuneisuus. Mutta kun on kysymyksessä nainen, käy asia mutkikkaammaksi.

Nytkään ei ole tarkoituksena antaa näytetuntia erilaisissa imartelu- eikä liehakoimistavoissa, vaan sanottakoon heti alussa, että kaikki persoonaan käyvä juttelu jääköön myöhemmin ehkä tapahtuvaa kohtausta varten, jolloin jo on saavutettu tuttavallinen tasapainotila. Sen sijaan voidaan keskustella yleisistä asioista ja siinä ohessa antaa toisellekin keskustelukumppanille suunvuoro hänellekin. Pääasia on, että puhetoverinkin ajatuksille annetaan arvoa vaikkei se aina ehkä kiinnostaisikaan toista. Kun nyt ovat kysymyksessä nuoret henkilöt, joilla

saattaa olla samoja harrastuksia, on tutustuminen helppo asia. Jos on yhteisiä tuttavvia, voi keskustelu saada uutta virikettä. Tällä ei tarkoiteta sanoa sitä, että aletaan kaivella esille sen tai tuon tuttavan tekemisiä, tai tekemättä jättämisiä, sillä silloin olisi käytöstavassa jo suuri puutos seurustelun perusaakkosista.

Hyvin käyttäytyvä henkilö ei koskaan mustamaalaa poissaolevaa tuttavaansa, jonka varjopuolia hän tuntee, puhumattakaan vieraasta henkilöstä. Siis: keskustele aina siitä, tai niistä aiheista, mistä toverisikin pitää, äläkä vedä itseäsi kutsumatta esille. Jos jonkun kiitos kutittaa itserakkauttasi, kuittaa se kevyellä huomautuksella vähäpätöisyydestäsi. Ensimmäinen ehto on: iloinen rupattelutuokio, jossa pilkistää esiin punnittu huumori. Virallisuontoisissa asioissa määrää esiintymistavan käsillä oleva asia ja tällaisissa tilanteissa on pantava pääpaino kunnioittavalle esiintymiselle, eikä oltava kovin monisanainen.

Kun olet saanut hyväksyttävän tuttavan, tee hänet ystäväksesi.

Näin olet saanut moniaita uusia tuttavuuksia. Heille voit sanoa ystävällisen tervehdyksen vastaan tullessasi. Voitpa taas vaihtaa muutaman ystävällisen sanankin. Uskallat lähettää heille merkkipäivinä

pikku onnittelunkin, tai, jos on kysymyksessä sairaus, pienen kukkatervehdyksen.

Ellet halua kehitellä tuttavuuttasi tavallista tervehdysastetta pitemmälle, tee tuo tervehdyksesi silloinkin ystävälliseksi teoksi, josta toinen tuntee sinut edelleen hyväksi tuttavaksi.

Nuoremman henkilön suhde vanhempaan sisältököön arvonantoa. Ethän voine päinvastaisessa tapauksessa myöskään itse vaatia sitä muilta. Muista itsekin tulevasi joskus vanhaksi.

Kenties käy raskaaksi pitää seuraa itseäsi paljon vanhempien henkilöiden parissa. On sentään omistettava näiden kokeneisuus elämän vaikealla polulla ja suhtauduttava heihin ikäänkuin opettajaan, olkoonkin, että hän saattaa olla n.k. sivistysarvoissa sinua jälessä. Mitä merkitsevät koulun penkillä saadut vuosiluvut, matemaattiset tehtävät ja yleensä kirjaviisuus elämänkokemuksen rinnalla, kun puhutaan käytännöllisistä elämän seikoista ilman laskutikkuja.

Joskus saamme havaita, ettei sivistyssanalla ehkä olekaan sitä tarkoitusta, mitä sillä on totuttu ymmärtämään. Siveä, hiottu käytös saattaa näet olla koulunkäymättömälläkin, samoin kuin varattomallakin henkilöllä. Raha ei yksin saa aikaan siveyttä, eikä hioutuneisuutta.

Kuitenkin on väärin osoittaa liiallista alamaisuutta. Kumaraselkäisyys on yhtä inhoittava asia kuin ylpeys ja kopeuskin. Näitä on kavahdettava. Suosiota ei sovi etsiä, sillä se tulee ilmankin, jos on tullakseen. Kaikenlainen hännystely on tuomittava asia, sillä se on liiaksi halpahintaista suosion saattamiseksi.

Kuka tahtoo arvostella toisia huonon käytöksen vuoksi, älköön antako itse aiheita muiden tekemiin viittauksiin samasta synnistä.

MITENKÄ EI SAISI ESIINTYÄ.

Kun jonkun asian kielteinen puoli on selvillä, on helpompi löytää myönteinen suunta. Niinpä voidaankin muutamien esimerkein osoittaa, että näin on laita.

Esimerkiksi: jos sinä, tavatessasi tuttavasi, sanot, vaikka se on tottakin, että »oliko isälläsi paljon hyötyä, kun hän teki konkurssin?», tai: »onko sisaresi jo saanut perillisen ja kuka on sen isä», niin silloin tiedät menettäväsi yhden ystävän varmasti. Samoin on laita jos utelet vieraalta naiselta hänen ikäänsä. Jos siis tahdot säilyttää tuttava- ja ystäväpiirisi, vieläpä lisätä sitä, älä milloinkaan haavoita lähimmäisesi tunteita. Päinvastoin on sinun, jos asia niin

vaatii, sulatettava se jää, joka jostain syystä on muodostunut lähimmäisesi sisimpään sinua kohtaan.

Tämä on yksinkertainen oppi, joka valitettavan usein unohdetaan. Suuri lahja on kuuntelemisen taito, mutta paljon vaaditaan myös kunnan puhujalta.

Pyrkimystä aivan tuntemattomien ihmisten seuraan pidetään tungettelevaisuutena. Sitä se kyllä onkin, ellei ole erityistä asiaa. Poikkeuksen tekee kuitenkin matkoilla oleminen. On aivan luonnollista, että pitkistyttävä matkustaminen tekee yksinäiseksi. Silloin on lupa, vieläpä suoranainen velvollisuuskin, ryhtyä keskusteluun vieraan matkakumppanin kera. Tässä taas noudatetaan yleistä sääntöä seuratapoihin nähden. Kun sitten matka päättyy, on sinulla kenties yksi ystävä lisää, riippuen siitä, oletko muistanut niitä pikku toivomuksia, joita tässäkin kirjasessa on tahdottu alleviivata.

YLEISTÄ.

Mitä kukin kylvää, sitä hän niittää. Mitä enemmän antaa, sitä enemmän saa. Tämä olkoon henkinessäkin seurustelussa päämotiivina. Osoita mielenkiintoa toista kohtaan. Päinvastaisessa tapauksessa

jäävät omat harrastuksesi vaille muiden mielenkiintoa. Tämä sentään ei aina saa tarkoittaa sitä, etteikö omaa mielipidettä, tai omaa asiaa saisi puolustaa. Tietysti puolustat kantaasi, johon jo vakaumukseksikin sinua kannustaa. Mutta puolla asiaasi tyyneydellä, eikä väkikipakolla. Tällöin saat omalle vakauksellesi arvonantoa vastapuoleltakin.

Tilaisuuksissa, joissa on tarkoituksena pitää yllä hilpeyttä, ei puhuta surullisia asioita. Se olisi aivan yhtä epäjohdonmukaista, kuin päästää hautajaistilaisuudessa esille naururähäkkiä.

Miehen ja naisen välinen tasa-arvoisuus ei edellytä miehen vapautumista ritarillisuuden velvoituksesta. Sama palvelus on suoritettava samalla rutiinilla ulkonäköön ja -asuun katsomatta. Ylenpalttisella kohteliaisuudella ja imartelulla voidaan joskus tehdä »valloituksia», mutta tervettä vaistoa siitä silloin puuttuu, ja asia saa taas luonnollisemman käänteen.

Häikäilemätön tunkeilevaisuus kilpistyy takaisin sellaisesta naisellisestä arvokkuudesta, jolla on sielussaan sitä henkevyyttä, jota hyvä käytös edellyttää.

Miellyttämisen suloinen avu on naisen paras ase. Hän voi ympäristössään luoda sellaisen ilmapiirin, jossa tuntee olevansa parhain ystävä. Tietysti on

naisen kartettava ennen kaikkea sellaista, mistä mies voisi ottaa aiheen lähentelyyn. Liiallinen arkuus on taas kompastuskivenä, jota myös on vältettävä.

Mies unohtaa liian usein, kuinka kussakin eri tapauksessa menettelee. Ravintolaan tullessa avaa hän oven naiselle. Väentungoksessa hän kulkee taas edellä tietä tehden. Rappusia noustessa käy hän edellä, alaspäin tullessa astuu hän perässä. Pienikin huomaavaisuus ilmaisee toiselle, millainen kehitystaso on toisella.

Vaikka nainen saa seurasäännöissä ensi sijan, on hänenkin muistettava, että hänellä on myös velvollisuuksia. Kun häntä tervehditään, ei hänen päänsä saa olla liian tiukasti kiinni niskassa. Tämä siitäkkin huolimatta, vaikka miehen tervehdys voi tuntua kylmänkalsealta tai yliolkaiselta. Ystävällinen vastaus on pikainen kosto tuollaiselle kylmyyttä uhoavalle tervehdykselle.

NUORELLE LUKIJALLE.

Kokonaan eri kirjan voisi laatia niille eri sukupuolta oleville nuorille henkilöille, jotka »starttaavat» ensimmäisiä kertoja seuralämään. Kuitenkin on tässä rajoituttava vain pääasiallisimpiin seikkoihin näin suppeassa muodossa ilmestyvässä kirja-

sessä. Ja sitäpaitsi on asia niin, että vähänkin hioutunut nuoriso löytää, jos tahtoo, oikeat yksityisreitit luonnonjärjestelmän kirjoittamista laeista.

Kun puhutaan rakkaudesta ensi silmäyksellä, on siinä totuus liiaksi mielivaltaisen. Jonkinlaisesta yllättävästä kiintymyksestä kyllä voidaan silloin puhua, mutta rakkaussanalle on annettava paljon syvempi merkitys.

On näet niin, että jos seuraavina päivinä tai viikkoina tämä »rakkaus» sammuukin, ettei jää jällelle edes hiillosta, mihin puhaltaa.

Nuori mies tai nuorukainen saattaa tuntea ylivoimaista vetovoimaa tuon ensi silmäyksen jälkeen neitoseensa ja, jos hän on kursailematon, voi siitä mainitakin hänelle, valoja tehden, mutta tavallisesti hän pian jälkeenpäin jo kääntää selkensä ja tuo tulinen, viehättävä silmäpari, johon hän niin äkkiä kiintyi, sumeneekin kyynelisiin, kun arvoisa gentlemanni ottaa suorasuuntauksen uuteen silmäpariin.

Kuinka voisikaan kaksi henkilöä, joilla on aivan erilainen luonne erilaisine harrastuksineen, löytää pitkäaikaisen sopuinnun.

Elämän harmonia vaatii sentään sangen paljon kaikupohjaa niiden sielujen syvyyksissä, jotka rakentavat toinen toisilleen onnen perustaa jatkuvaisuuden pohjalla. Ellei näin ole laita, on molemmille

onneksi, että kummankin katseet hakeutuvat muualle. Poikkeuksia on sangen vähän.

On kuitenkin eroitettava toisistaan n.s. »flirttailu», joka perustuu yksinomaan ajanvietteeseen, ja varsinainen syvälinen kiintymys toisistaan. Viisi- à seitsentoistavuotiaan nuoren lemmensäikeet ovat siksi hauraat, että siitä kudottu seitti ei kestä ajanollen elämän kovaa painetta.

Nuorukainen, joka tuntee vallan hehkuvansa rakkauden kuluttavassa liekissä, saattaa jo seuraavina päivinä herätä siihen, että jo ohut päähilse on peittänyt tuon äskeisen, kuumuutta hehkuvan sydänkraaterin. Tämä herääminen onkin opiksi hänelle. Näin olemmekin lukijan kanssa päässeet yksimielisyyteen näissä pinnallisissa lemmentäilyksissä.

»Luonto vetää tikanpojan puuhun», voidaan sanoa, kun on puhe nuoresta, kokemattomasta henkilöstä, joka yrittää ottaa ensi askeleita näillä kahden eri sukupuolen välisillä silloilla. Hän, nuorukainen, on ujo. Sanat takertuvat kurkkuun tai loppuvat kesken, maailma mustenee silmissä ja koko aloite näyttää raukeavan saamattomuuteen, joka taas vanhemmalla ikäkaudella on ruma ominaisuus. Nuorta miestä se miltei kaunistaa ja hän saakin sen pyytämättään anteeksi. Mutta tämän laiskan läksyn takaisin saatuaan hän miettii uusia tapoja uusine sanoi-

neen ja siitä tämän luvun oikeastaan olisikin pitänyt alkaa.

Silloin, kun tutustuminen on jo tapahtunut enemmän tai vähemmän huolitelluin muodoin, onkin harastettava ankaraa itsekuria, koska liian vapaisiin kaavoihin nojautuva seurustelu pian kostaa itse itsensä. Tällaisina hetkinä puhutaan tietysti tyhjää, mitään sanomatonta kieltä, sillä ajanvietteenä on vakava ja henkevä seurustelu nuorien kesken julistettu pannaan. Eikä siinä niin pahaa olekaan, jos käytetään säädyllisyyden kultaista vaakaa tekoja punnittaessa.

Kauniimmasta sukupuolesta — sitä sanaa käytetään — riippuu aina, onko uusi, vasta rakennettu suhde päättyvä piankin. Hänellä on käytössänsä se taika, pitääkö ote tai raukeaako juuri lämminnyt suhde siihen.

Nykyisen aikakauden aikaansaannos, nuorison heiluminen lemmen asioissa aivan nuoresta pitäen, on miltei epidemian luontoinen. Elämä on jollakin tavalla sairaalloisesti ylikuormitettu. Mutta seurustelusta puheenollen, se tuntuu nuorukaisesta suloiselta kuormalta.

Kun hänellä on ystävä, joka seuraa häntä mihin tahansa, ei hän muuta kaipaakaan. Hän voi unoh-
taa syömisensä. Täysistunnot elokuvissa ja ravin-

toloissa pitävät vireillä alkaneita ystävyksiä. Kun miehelle kuuluu hoivata aina naista — heikompaa sukupuolta —, niin kukapa ei haluaisi olla mies jo aikaisista nuorukaisvuosista alkaen.

Silloinkin, kun suhde on päättynyt vähemmän miellyttävällä tavalla, kuuluu miehelle velvollisuus tervehtiä äskeitä ystävää, kun hän tuon tulisen aikakauden jälkeen hänet taas sattumalta tapaa kadulla tai muualla. Vieläpä hän voi ohimennen vaihtaa muutaman toverillisen sanankin hänen kanssaan. Tämä juuri tekee hänet miehisen miehen arvoiseksi. Jos hänellä on ollut välien rikkoutumiseen oma syyllisyyden tunto, on hänen tavalla tai toisella osoitettava, että hän osaa katuakin, joskin siihen on vaikeasti löydettävissä sopiva ilmaisumuoto. Tilanne ja tuon menneen ystävän ymmärtäväinen hymy, antanevat kussakin yksityistapauksessa siihen oikean avaimen. Silloin unohduksen pehmeä vaippa peittää menneet. Eikö siinä olekin jo kaunista käytöstä yllin kyllin?

Jos taas n.k. kyllästymisoireet alkavat riehua povessa puolin tai toisin, on siihenkin helposti löydettävissä ritarillinen muoto, voidakseen vetäytyä pois »leikistä». Siihen voi käyttää — jos välimatkat ovat pitkät, — kirjeellistäkin muotoa.

Lyhyt, mutta silti ystävällinen kirje on helpom-

min laadittavissa, kun persoonallisesti tehty virallinen »meriselitys».

Vaikeimmissa tapauksissa täytyy »perääntymisvaiheen» tapahtua varsin harkitusti, ettei surkastuneessa suhteessa alkaisi itää vihan siemen.

Kun aivan nuorella ijällä ei mikään anna aihetta perheen perustamispuihille, on seuraelämän eri vaiheissa hilpeä ja viaton ajanratto hyväksyttävänä seikkana.

Mennäksemme kirjasen alussa mainitsemaamme lainaukseen »mitä ihminen syö» j.n.e. on nyt aika kajota lähemmin sen lauseen lisäkkeeseen.

On nimittäin niin, kuten arv. lukija jo on huomannutkin, että tarkoituksena on tähdentää sitä ulkoapäin tulevaa henkistä muonaa, mitä joudumme pureksimaan joko tahtoen tai tahtomattamme.

Kun seurassa, missä tämä tai tuo nuori henkilö liikkuu, viljellään sangen moninaista hengen viljaa, on tärkeistä tärkein se puoli tuosta viljelmästä, mikä tuottaa parhaan, hyväksyttävän sadon. Seura, missä joudumme liikkumaan, tartuttaa varsin helposti omat tapansa. Siispä: valitse seuraasi, ettet kadu myöhemmin saaneesi huonoja tapoja. Näin voidaan saavuttaa se, mitä näillä sivuilla on ajettu takaa, kaunis käytöstapa, jolla voimme hyvin suoriutua elämän eri tilanteissa.

TIE ONNEEN.

Naisen yksinomaisena onnena — siten on tapana sanoa — on löytää kunnollinen aviomes. Seuraavat eri tyylliset aviomiehet ovat valittavissa jokaiselle, joka tahtoo selaillla valikoimaa.

Hyväntahtoinen mies.

Ei luulisi olevan sen edullisempaa miestä. Mies, tunnussanalla: »Kaikki vaimon tekemä on oikein». Kuitenkin on naisia, jotka eivät tyydy häneen. »Hän ei rakasta minua», he sanovat. »Jos hän rakastaisi minua, olisi hän mustasukkainen. Hän pitäisi silmällä minun jokaista liikettäni ja kyselisi. Silloin tuntisin itseni olevan rakastettu. Jos sanon hänelle: Se ja se mies tapasi minut, ja oli hyvin imartelevainen, vastaa hyväntahtoinen mies: Hän on oikein mukava mies. Käsketään hän kylänkäynnille . . .» Tuollaisen puheen ei voi sanoa sisältävän rakkautta. Tuo nainen ei siis ole tyytyväinen hyväntahtoiseen mieheen.

Mutta onnellinen on se, joka tyytyy hänenlaisensa. Onni on siis siinä, että on hyväntahtoinenkin miestyyppi olemassa.

Kovin vaateliäs mies,

on oikea mies, sanovat useat naiset. Se on merkkinä siitä, että hän rakastaa. Mitä enemmän hän vaatii, sitä suurempi on tunne siitä, että on rakastettu.

Mikään ei ole suloisempaa, kuin uhrautuminen. Ei ole mitään surullisempaa, kuin lähtiessä jonnekin ei kukaan sano: »Tule pian taas luokseni.» Mutta mies, joka on vaateliäs, sanookin: »Missä oikein olet ollut? Olen sinua odottanut malttamattomasti.»

Hän on mustasukkainen ja siis varmasti rakastaa. Vaateliäs mieskin tuo onnen tunteen naiselle, joka sopeutuu hänen tapaiseensa.

Hiljainen mies

on suuri lahja. Sellaisen naisen, joka omistaa hänet, täytyy olla onnellinen. On näet niin, että kaikkein syvimpiä tunnearvoja ei voi sanoin ilmaista. Sellaisessa talossa vallitsee sopusointu. Jotkut voivat väittää, että hiljainen mies tuo joka paikkaan, missä liikkuukin, ikävyyttä. Hän tekee hiljaisuudellaan seuraelämän muka yksitoikkoiseksi tai noloksi.

Mutta onko olemassa muuta, josta voidaan sanoa: »Mitä piilekään tuossa miehessä. Hänessä saattaa olla suuria ajatuksia.» Hänen rinnallaan on suun-

pieksäjä paljon mitättömämpi olento. Hän ei ole mikään tuulihattu eikä pilajuttukirja. Siis hiljainen mies voi tuoda taloon onnen.

Iloinen mies

on todella saavuttamisen arvoinen. Hänestä pulppuaa ympäristöön sitä elämän nestettä, joka keventää monta raskasta kuormaa sydämeltä. Hän on iloisuuden ja tyytyväisyyden alati pulppuava lähde.

Joku ehkä voi väittää, että ihmiselämä ei ole mitään yhtämittaista ilojuhlaa tai muuta sellaista. Mutta elämän moninaisten vaikeuksien keskellä on kuitenkin siunattavaa iloisuutta. Mies, joka ei ole surullinen, on kadehdittu, se on selvää.

Hän, joka ei itke menneisyyttä ja siten tee ympäristöään samanlaiseksi, on kadehdittava. Hän ei huuda huoliaan tulevaisuudestaan, eikä masenna muita sillä. Sellainen mies on päivensäde pimeälläkin.

Vihainen mies

on sellainen, jota saatetaan monissa tapauksissa pitää siedettävänä. Hänen kanssaan — sanovat useat naiset — voi tehdä mitä haluaa, sillä hän marisee kuitenkin joka tapauksessa. Jos hän lakkaisi murisemasta, voitaisiin kysyä syytä siihen. Se olisi yllä-

tys. Jossakin on vika. Hänen ympäristössään elävät hermostuisivat siitä, että jossain on vika. Täten myrkyttyisi koko ympäristö.

Mutta illalla, hänen tullessaan kotiin, ei kuuluukaan murinaa ja vaimo ihmettelee. Mies istahtaa, eikä marise mistään. Vaimo tulee mieltiväiseksi.

»Mikä mieheen on mennyt. Hänellä on jotain suunnitelmia. Ehkäpä joku vieras nainen . . .?»
Kun sitten ateria lähenee loppuaan rauhallisuuden vallitessa, sanoo mies äkkiä: »Taas on noita happamia jälkiruokia. Eikö ne meidän talosta koskaan lopu?»

Nyt nousee vaimo, silittää onnesta säteillen miehensä kättä sanoen: »Voi sinua kultainen murisija, huomenna on keitto oikein makeata». Hiljaisuudessa hän on taas sanomattoman onnellinen, että mies on taas saavuttanut jokapäiväisen tasapainotilansa ja on alkanut jälleen marista.

Aivan jokapäiväinen mies

ei ole kovinkaan haluttu, koska hänestä näkyy kaikkialla olevan enemmän tai vähemmän onnistuneita jäljennöksiä. Mutta vaimolta, jolla juuri on tuollainen mies, ehkä satutaan kysäisemään: »Minkälainen mies sinulla on?»

»Herranen aika», vastaa vaimo, »tuollainen aivan jokapäiväinen ja tavallinen mies». Noista sanoista uhkuu kiitollisuus ja tyytyväisyys. Olisihan voinut nimittäin sattua niin, että hän olisi saanut tavallisesta poikkeavan miehen. Kuinka olisikaan silloin tulevaisuuden laita? Epämääräistä aherrusta tietämättä, mitä tuo tulevaisuus tullessaan. Näyttää siltä, että jokainen mies on hyvä, kunhan hänen kohdalleen vaan sattuu sopiva nainen. Todellakin taitaa olla niin. Jokaisella on oma ihanteensa, alkäämme pyrkikö tuota mielentilaa muuttamaan.

Kultaiset säännöt

seuraelämän eri tilanteissa.

Niinkauan kuin on olemassa rakkautta, on myös anteeksiantoa.

Elää ilman rakastettavuutta, on melkein samaa, kuin ei eläisi ollenkaan.

Alati epäluuloinen henkilö tulee miltei aina itse petetyksi, sillä hänen oma luulevaisuutensa antaa siihen juuri aiheita.

Henkilö, joka ansaitsee nimen »häijy», ei voi olla rakastettava.

Itserakas sielu on aina ikävystyttävä. Sen vuoksi ei hänestä kukaan pidä.

Enemmän kuin sana, ilmaisee kaunis katse. Se kaunistaa ulkonäköä. Puhdas sielu kuvastuu katseessa.

Jos on kauneutta ilman suloa, on se kuin ilman syöttiä oleva koukku. Mutta kauneudesta ei oikein käyttäytyvä ihminen ylpeile.

Olento, joka keikaroi jo lörpöttelee tyhjää, tullakseen huomatuksi, on köykäinen olento. Ymmärtävä ihminen ei voi olla halveksimatta häntä.

Tervetullut vieras on aina se, joka osaa esiintyä miellyttävästi ja puhua puhuttavansa sydämeen-käyvästi.

Kerskaileva ihminen, eritoten mies, on halveksittava seuratoveri.

Kohteliaisuus korvaa hyvän ulkonäön. On suuri ansio olla teoissaan kohtelias. Se on sivistyksen eräs aakkosista.

Kaikista tuskista ankarin on mustasukkaisuus. Jos se ilmenee käytöksen kaikissa muodoissa, on sellainen henkilö sairas, jota on sangen vaikea parantaa.

Nainen ei voi kiehtoa toista naista sillä suloudella, jolla hän voittaa miehen sydämen. Ne tavat, joilla hän saa syttymään miehen, herättävät naisten kesken vain vastenmielisyyttä ja kateutta.

Suurin narri on se, joka rakastaa vain itseään.

»Katolla asuminen on parempaa, kun saman ka-

ton alla pahasuisen naisen kanssa», sanoo viisas Salomon. Kun hänellä oli paljon vaimoja, on hänen sanansa luotettava.

Ellet pukeudu sisäisesti myös aistikkaasti, on ulkonainen pukeutumisesi vailla merkitystä.

Sulous on hauras ja epävarma omaisuus, jota olisi säästeliäästi pidettävä, sillä sille ei kuitenkaan voi perustaa valtiutta.

»On ilo katsella täysin purjein kiitävää laivaa, takajaloilleen nousevaa juoksijahevosta ja hyvin tanssivaa neitoa», on eräs kuuluisuus sanonut. Tanssi on eräs seurustelumuoto. Mutta se voi olla myös kaksiteräinen miekka.

Ystävällisyys on suuri lahja, joka koituu omistajalleen eduksi. Älä unohda olla ystävällinen.

Saada itselleen pysyviä ystäviä, vaatii taitoa, eikä suinkaan rikkaaksi tuleminen, eikä perinnön saaminen, eikä arpajaisvoitto.

Usea nainen tahtoo tulla väkiryynnäköllä valloitukseksi. Toiset sitävastoin ovat vain pitkäaikaisen piirityksen kautta omistettavissa.

Olla tottelevainen, on samaa kuin täyttää toisen tahdon. Rakkaudesta voidaan sanoa: Ennen kun voi toista käskää, on opittava itse tottelemaan.

Naiselle voidaan sanoa: »Älä ole miesmäinen, sillä luonto on rakentanut sinut naiseksi ja luonnon jär-

jestelmää ei kukaan voi muuttaa. Siitä tulee huono jäljennös.»

LOPPUAJATUKSIA.

Hyvä sydän ja kaunis ulkomuoto eivät muodosta kokonaisuutta, jos puuttuu taito esiintyä. Kuitenkin tapaa ihmisiä, joilla ei ole ensinmainittuja avuja, mutta he voivat hiotulla esiintymisellään luoda ison ystäväpiirin.

Kirja on se välikappale, joka auttaa etsijää eteenpäinmenossa. Hyvä kirja jalostaa luonnetta ja auttaa tekemään ulkonaiset olemukset sellaisiksi, että vastukset poistuvat itsestään.

Huono seura turmelee paremmankin ihmisen. Sitä on vältettävä. Hyvä esimerkki on paras ohje. Vihallalla jätettäessä entinen hyvä ystävä, saadaan aikaan parantumaton haava.

Tunnettu tosiasia on, että nuoret valitsevat sydämen ja silmien avulla ystävänsä. Vanhempi ihminen käyttää yksinomaan järkeään. Mutta on syytä käyttää noita keinoja yhdessä ja silloin on tulos tyydyttävä.

Kirjeellistä tietä hankittu ystävä — tämä koskee miehen ja naisen ystäväystymistä — tuntuu saadun vaivatta.

Kuitenkin vaatii kirjeen laatiminen oman taitonsa. Tässä asiassa ovat naiset saaneet varman etumatkan. He osaavat kyllä laatia kirjeen, jossa on sisältöä. Tähän on tietenkin naisen rikkaampi tunne-elämä syynä. On suoranainen ilo saada kaunis kirje, mutta tyytyväisyyttä tuo itselleen, jos on oppinut panemaan paperille pikkuasiatkin kauniisti ja miellyttävästi. Pitkä kirje ei suinkaan aina ole hyvä. Lyhytkin kirje sanoo paljon, kun siihen on maltettu uhrata ajatusta.

Kun kirjoitettu sana ei häviä niin pian kuin puhuttu, on otettava huomioon, mitä kirjoittaa, sillä sitä voi pahantahtoinen henkilö käyttää kirjoittajaa vastaan. Pikainen vastaus saatuun kirjeeseen kuuluu hyvän käyttäytymisen piiriin. Nimi kirjeen lopussa on ensimmäinen ehto, sillä nimettömien kirjeiden laatija on väijyksistä ampuva vihollinen, ilman kunnian ja säädyllisyyden tunnetta.

Kirja on kuin kyltti. Se esiintuo kirjoittajan kehitystason ja harrastukset. Siinä on otettava lukuun samat seikat kuin persoonallisessakin kanssakäymisessä. Kirjeistä näet voidaan lukea vielä vuosikymmenien kuluttua kuka kukin on ollut. Se on pysyväinen todiste sen kirjoittajan olemuksesta.

Siis: kirjoita asiasta asiallisesti ja jos kirjeesi koskevat tunneasioita, älä lörpöttele mitättömyyksiä.

Leikki on paikallaan ja iloinen yleissävy, mutta narrimainen töherrys on pahasta. Kun kirjoitat tuntemattomalle, et voi siinä ensi kerralla tuoda julki muuta, kuin tunnusteleivassa muodossa halun saada lähemmin tutustua joskus myöhemmin ehkä persoonallisesti. Jos tällaisessa tapauksessa olet kirjoittanut toisin, kuin mitä itse myöhemmällä tapaamisella et voi vahvistaa, olet joutunut koreasti kiikkiin ilman muuta. Ihmisen on oltava juuri se, mitä on. Valhe kostaa pian itsensä.

Se seikka, että on niin vähän henkilöitä, joiden kanssa käy järkevästi ja miellyttävästi keskusteleminen, johtuu osaksi siitäkin, että on tuskin ketään, joka ei ajattelisi enemmän sitä, mitä hän aikoo sanoa, kuin sitä, mitä hän sanoo. Täsmällinen vastaus ja tarkkaavaisuus ovat keskustelun suurimpia avuja.

Eräs asia ja sängen tärkeä, on se, että kaikilla ei ole miellyttävä puheääni. Se on tietysti luonnon lahja, mutta huonon puheäänen parantamiseksi voidaan tehdä paljon. Ajatellaanpa kimeä-äänistä henkilöä jossain seurassa. Hän herättää vastenmielisyyttä, vaikka hän muuten käyttäytyisikin hyvin. Hän on laiminlyönyt kehittää ääntään.

Huolimaton sanojen lausunta on toinen paha virhe. Vaikka puhuisimmekin murretta, on silläkin omat vaatimuksensa.

Rikkaruohoja kielenkäytössä ovat kaikenlaiset »muotisanat», jotka sisältyvät n.s. katukieleen. Oman seuran ulkopuolella on niitä vältettävä, vaikkeivät ne kuulu kauniilta omassakaan seurassa. Kun nuoriso puhuu »fatseista» ja »mutseista», on silloin hänen sisin tarkoituksensa nimitystä käyttää lempinimenä. Kuitenkin on paras välttää vieraskaikuisia sanoja.

Sitten on seurustelussa otettava huomioon eräs varsin tärkeä seikka. Vierasperäisten sanojen usein toistuminen ei ole »hienoutta». Jos suomenkielessä ei löydy jollekin ajatukselle lyhyttä sanontaa, sanotakoon se sittenkin suomalaisittain, sillä saattaa joskus tulla erehdys sanojen valinnassa ja »temperamentin» sijaan voi tulla »hunramentti». Siis loppujen lopuksi. Sydämen sivistys on teeskentelemätön ja aito. Ulkoapäin puleerattu sivistys, ilman sisäisiä arvoja on tyhjä tynnöri.

SISÄLLYS:

	Sivu
Alkulause	3
Tervehtiminen	4
Tutustuminen	6
Mitenkä ei sai esiintyä	9
Yleistä	10
Nuorelle lukijalle	12
Tie onneen	18
Hyväntahtoinen mies	18
Kovin vaateliias mies	19
Hiljainen mies	19
Iloinen mies	20
Vihainen mies	20
Aivan jokapäiväinen mies	21
Kultaiset säännöt	22
Loppuajatuksia	25

UUSIMMAT KIRJAT

J. af Fetti: KAHDEKSAN KAMPEA.

Valikoima verrattoman hauskoja humoreskeja.

Hinta 8 mk.

SAITURI. Humoristisia ja rakkausaiheisia kertomuksia.

Hinta 10:—.

Yrjö Kujala: SEITSEMÄN NOVELLIA.

Parhailaan on painosta valmistumaisillaan uuden loistavatyyllisen kertojan valittu rakkausnovellikokoelma, "Seitsemän novellia". Kirjan ennakkotilaukset viittaavat siihen, että painos loppuu lyhyessä ajassa. Sivuja n. 100, hinta 25 mk.

A. Norppa: TUPAKAN VILJELYS- JA VALMISTUS-OPAS.

Tunnetun ammattimiehen kirjoittama kuvitettu opas, jossa kaikki tupakan viljelyä ja valmistusta koskevat seikat selostetaan uusimpien kokemusten valossa. Hinta 15 mk.

S. Noromaa: KOTIPUUTARHURIN OPAS.

Erinomainen tietoteos niin koti- kuin ammattipuutarhureitakin varten. Kirja on sikäli ainutlaatuinen, että kaikki puutarhanhoitoa koskevat työt on siinä jakoiteltu kuukausien mukaan. Yli 30 kuvaa, hinta 25 mk.

Ritta Ruoste: KAUNEUDENHOITO.

Ainutlaatuinen kuvallinen kauneudenhoitokirja on saavuttanut suuren suosion varsinkin naisväen taholta. Hinta 30 mk.

Mestari-taikuri Br. Volff'in ihmeellisiä
TAIKATEMPPUJA.

N. 40 valikoitua taikatemppua kuvitettuna. Hinta 15 mk.

Kirjat lähetetään postissa vapaasti jos hinta seuraa tilausta. — Esittelylehtisiä kirjauutuuksista pyydetäessä vapaasti.

KUSTANNUSLIIKE LINNA

Turku

Kauneudenhoito

Kauneuden suuren merkityksen on nainen kaikkina aikoina osannut oikein arvioida. Kauneus on valtaa, joka joskus määrää jopa historiankin kulkua.

Oletko tyytyväinen ulkomuotoosi vai onko kauneutesi ehkä lakastumassa? Luonnollisesti ymmärrät, minkä merkityksen miehesi tai ystäväsi antaa tälle seikalle ja toiminnet siis sen mukaisesti. R. Ruosteen KAUNEUDENHOITOKIRJA tarjoaa Sinulle ohjausta näissä asioissa. Mistä aiheutuu ennenaikainen vanheneminen ja voidaanko sitä estää — voiko kauneutta säilyttää tai parantaa nykyaikaisilla hoitomenetelmillä — kaikissa näissä kysymyksissä antaa Kauneudenhoitokirja hyviä neuvoja. Lukemattomat naiset ovat kiitollisia siitä avusta, minkä tämä kirja on heille antanut. Kuvitettu opas maksaa 30 mk. Lähetys postivapaa avonaisena lähetyksenä jos maksu seuraa tilausta. Jos haluatte kirjan lähetettäväksi suljetussa kirjeessä, liittääkää 5 mk postikuluiksi.

KUSTANNUSLIIKE LINNA

Turku